

Midnatsmissionens Beretning, som jeg ogsaa har læst med megen Interesse og Opmærksomhed, og som jeg mener indeholder gode Vink. Naar det ærede Medlem udtalte, at Utugtshuse og Kirker ikke bør ligge ved Siden af hinanden, kan det nok ved første Øjeblik synes ganske naturligt, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at i den historiske Udvikling staar det noget anderledes. Der have Utugtserhverv og Kirke været knyttet meget nøje til hinanden. I Hedenstabet's Tid var Utugtserhverv en Tempeltjeneste, en Gudsdyrkelse; derfor tror jeg ikke, man kan fremhæve denne Forstel saa overordentlig skarp. Det er utvivlsomt en Levning fra Hedenstabet's Tid, naar der endnu adskillige Steder lige op ad en Kirke er klisset et Bordel.

Leth: Det var med en vis Interesse, jeg hørte det humoristiske Foredrag af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkrets (Wagner), men jeg tvivler paa, at det kan være det ærede Medlems Mening, at man skulde stole ogsaa paa de humoristiske Konklusioner, han kom til i sit humoristiske Foredrag. Det ærede Medlem kom til den Konklusion, at dersom man skulde forstaa Udtrykket „Næringsvej“ i Vædringsforslaget under Nr. 2 paa en Maade, saa indførte man en Rigorsitet her i Landet, som ikke var kendt noget andet Sted, og dersom man skulde forstaa det paa en anden Maade, saa havde ethvert Fruentimmer, der drev Erhverv ved Utugt, kun at efterviise, at ikke mere end 49 pCt. af hendes Indtægt hidrørte fra Utugt og de 51 pCt. fra en anden Kilde, for at blive straffet, og saa kom man til den aldeles modsatte Tilstand. Ingen af Delene er naturligvis Tilfældet. Naar man vedtager dette Lovforslag, saaledes som det nu foreligger, og som det er foreslaaet rettet ved de stillede Vædringsforslag, saa indfører man i alt væsentlig ikke andet end den Tilstand, som her i Danmark uden for København gælder for hele det øvrige Land. Det er ganske vist, at forskellige Politilove give Kommunalbestyrelserne ogsaa uden for København Ret til at etablere en offentlig lovhjemlet Prostitution, men det er lige saa bekendt, at denne Ret saa godt som ikke benyttes, og at hvor den hidtil har været benyttet enkelte Steder, der har man forladt den, og jeg tror ikke, der er et eneste Sted tilbage, hvor man har den endnu. Skulde der være noget Sted tilbage, er det i hvert Tilfælde et ganske enkelt. Naar man foreslaar, at den Ordning, som faktisk er den, der hersker i hele Danmark uden for København, ogsaa skal gælde for København,

tror jeg dog ikke, man kan sige, at man foreslaar noget, der paa Forhaand kan betegnes som saa særdeles urimeligt. Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkrets udviklede den Forstaaelse, som han havde af den nuværende Lovgivning, men jeg tror ikke, at denne Forstaaelse var rigtig, i det mindste paa flere Punkter. Det ærede Medlem mente, at det bestaaende Forhold i Henhold til Lovgivningen er det, at ethvert Fruentimmer, som kun en Gang træffes i at have begaaet Samleje, for hvilket der er tilflydt hende Betaling, bliver straffet, at det er Lovens Forlangende. Saaledes som Forholdet har uddannet sig i Henhold til Loven, og som denne fortsaas i Praksis, er dette paa ingen Maade Tilfældet. Det, som Politiet eftersporer, er saadanne Fruentimmer, der løbe paa Gaden og fange snart det ene, snart det andet Mandfolk og bedrive Utugt med dem, saaledes at det i Virkeligheden bliver en Fare for Samfundet, navnlig ogsaa i Henseende til venerisk Smitte. Det er saadanne Fruentimmer, Politiet søger at faa fat paa og søger at overbevise om, at de saadan i Flæng lade sig bruge til Utugt snart med den ene, snart med den anden. Det ærede Medlem kan have Ret i, at man anser det for tilstrækkeligt til at fælde Dom over en saadan Kvinde, naar man kun faktisk kan overbevise hende om et enkelt Tilfælde. Det forholder sig ganske vist saaledes, men det er kun for at staffe Beviset imod hende; man lægger derimod ikke Sag an mod et Fruentimmer, en Kvinde, som en enkelt Gang er falden, selv om der derfor er tilflydt hende Bederlag i Stikkelse af kontante Benge. Saaledes er Forholdet ikke. Man anlægger ikke en Gang Sag efter den Forstaaelse af Loven, som er den gældende i Praksis, mod et Fruentimmer, som bliver holdt af — det ærede Medlem brugte Udtrykket — en Libertiner, selv om hun maaske ganske lever af, hvad han giver hende; man anlægger ikke Sag mod en saadan Kvinde, antager ikke, at hun falder ind under Lovens Straffebestemmelser, naar hun holder sig til denne ene Mand og ikke i Flæng driver Utugt med andre. Det ærede Medlem støttede paa sin — jeg beder om Forlæbelse, at jeg siger det — urigtige Fortolkning og Forstaaelse af den nuværende Lovgivning, den Waastand eller den Betragtning, at det dog vist var i høj Grad uretsfærdigt, at man straffer Fruentimmeret, som begaar Forseelsen og faar nogle Benge derfor, men ikke Mandfolket, som jo er lige saa skyldigt, og som hjælper hende til at begaa Forseelsen, som begaar den i Forening med hende. Det ærede Medlem fandt dette uret-